

ACC. N:o M. 14904:1-5.

Landskap: Skåne Upptecknare: A. Ivan Johansson, Vankiva.
Härad: V. Djöringe Berättare: " " "
Socken: Mårtensöd i Vankiva Berättarens yrke: folkskollärare
Uppteckningsår: 1960 Född år 1897 i Mårtensöd

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Hästelödon s. 1-5.

N. M. 169

Skriv endast på denna sida.

HÄSTSELDON

Frågelistan avser den nutida hästselen, delvis dock under jämförelse med äldre former.

Bogträn

1. Hur kallas bogträn på Eder ort: bogträn, lokor, lokträn, selaklavar, bogskidor, okträn osv.
2. Liknade de bogträn som senast var eller fortfarande är i bruk på Eder ort närmast fig. 1 eller fig. 2. - Är anordningen för bröstremmen nedtill som fig. 1, dvs järnbeslag, som på ena träet bildar en öglå och på det andra ett hak, över vilket den färdigspända remmen krängdes vid selningen? Eller utgöres bröstbindslet av en kedjelänk med krok som fig. 2. - Hur är dragremmarna fästade, är det hål genom bogträna från kant till kant genom vilka dragremmarna trädas med ena hälften genom hålet och andra hälften utanpå bogträet (fig. 1) eller förekommer små järnhyskor som fig 2.
3. Hur kallas dragremmen, dragläder, dragåder, drätta, drotta, rom osv.
4. Är bogträna flata på baksidan eller halvrunda och förtjockade på mitten?
5. Är dessa sentida bogträn utrustade med fasta stoppningar eller använder man lösa putor? Hur kallas fasta stoppningar? Loker. Hur kallas lösputor; bossa, lösbossa, ringputa, krans, bogträpäls, halsduk, selaputa, lösbont, buogkuppin, loka osv.
6. Anses den lösa putan vara senare än fasta stoppningen. Vet man när den lösa putan kom i bruk och från vilket håll.
7. Hur är lösputan konstruerad, göres den i ett stycke som är ihopböjt till en ring eller tillverkas den i två delar som är sammankopplade med varandra vid de öppna ändarna. Eller har lösputan formen av en sammanhängande ringformig dyna med tjock kant eller valk fram till. - Även uppgifter om materialet om det är av

skinn, tyg; stoppning av halm, hår osv, är av stort värde.

8. Har lösputa av filt förekommit? Är den gammal? Namn?
9. Anbringas lösputan lös på hästen eller är den fastsatt vid bogträna? Med remmar och spännen kring träna? Eller genom korta remstumpar som spikas fast vid bogträna?
10. Har olika typer av bogträn uppstållats efter sin förmodade härkomst- eller invandringsort, t.ex. värmlandslokor, jämtlandssele, skånska-, halländska bogträn osv.?
11. Vad är värmlandssele? Har den använts, när kom den i bruk och i vad skilde den sig från andra selar?

Däckel

12. Hur heter den detalj i hästselen som sitter på hästens manke och uppår skaklar, kärrarmar eller draglinor: däckel, däck, kåpa, selakappa, selkrok, selbåge, selhuvud, ranke, selaranka, orv, selolv, selbukt, ryggträ, sadel, silakacke, bövre osv.? Ifall flera namn förekomma ange vilka som äro äldre och vilka yngre. Eller avsåg man med olika namn olika konstruktioner?
13. Vilken är den däckel som nu är eller senast var i bruk på Eder ort, består den av två stoppade putor, sammanhållna av en kort järnbåge, varå putorna kan leda? Eller utgöres däckeln av en bred, skinnklädd järnskena eller läderrem med en dyna på vardera sidan mot hästryggen? Hur gamla är dessa däckelformer på Eder trakt? Användas de till både åk- och arbetssselar? Avser namnet däckel möjligen just dessa former?
14. Beskriv de däcklar eller selkrokar som tidigare ha varit i bruk på Eder ort. Var de av järn? Med fasta eller ledande klackar (kläppar, klampar, selapungar)? Varklackarna stoppade eller har man använt lösa ryggputor? Kommer man ihåg däcklar av trä, ben eller horn? Hur var dessa konstruerade?
15. Hur kallas de remmar (tidigare ibland kedjelänkar) som löpa från vardera ändan av däckeln ned i selringarna och uppåra skaklar eller draglinor: upphållsremmar, upphänge, uppåra, uppinne, uppstälära osv.?
16. Använder man förbindelseremmar mellan betslet och däckeln för att hålla hästens huvud lagom högt? Både i åk- och arbetssselar? Är bruket gammalt? Hur kallas dessa remmar: stuptygel, oppstans-

tygel, snöppeltöm?

17. Använder man förbindelsereummars mellan bogträna och däckeln? Hur kallas dessa? Stretremmar? Hur gammalt är detta bruk?
18. Har springgjord förekommit (remmen under hästens buk från ena kanten av däckeln till den andra för att hindra däckeln glappa på hästryggen)? Hur kallas den: springgjord, ränngjord, tvångsjord, bröstgjord, stänggjord, selgjord? Är springgjorden i bruk sedan gammalt? Användes den även på arbetssele?
19. Har svansrem eller ryggstycke (rumpa, rumpeläder, lännastreck), remmen från däckeln längs hästens rygg, alltid förekommit? Hur kallas det parti som ligger under hästens ^{svans} svanskappa, rumpetång, rumpkavel? Har det hänt, att det sistnämnda partiet av svansremmen utgjordes av en kort trädskavel?
20. Förekommer baksele eller hindertyg (bakgjord, byxor, broker, lännastrek, strek, stryksele, ravsele, selje osv.)? Vid arbets- eller åksele eller båda delarna? Är den gammal på Eder ort? Ange dess namn, beskriv den i korthet och ange hur och var den är fastsatt vid den övriga selen.

Selring med tillbehör

21. Hur heter den järnring vid vardera sidan om hästen vid vilken uppehållsremmar från däckeln och dragremmar från bogträna var fastgjorda: selring, ale, ålring, årdring, drottring osv.?
22. Har under denna ring använts någon skyddande puts? Eller trätrissa? Namn?
23. Hur kallas den förbindelselänk varmed skakeln fästades vid selringen: årda, åle, ala, ahlmärla, selåra, selöra, seltunga, selstamp, selsinka, selhasp, selakorra, dragtamp, knappåder osv.? Var denna förbindelselänk, som således var avsedd för att trädas i hålet på skakeländan och fästas med selpinne på utsidan, alltid av järn? Eller var den i äldre tider av läder? Beskriv anordningen och gör enkla skisser.
24. Hur heter den pinne som man fastlåste skakeln med: selpinne, selasticka, selknäppe, selaknapp, selakack, snavesticka, knavricka osv. Var den av trä? Sedan av järn? Var den i äldre tider av ben?

25. Var selringen i bruk så länge som draghästen överhuvud användes? Är den fortfarande i bruk? Eller ersattes den enkla, runda ringen sedan med ett stort spänne? Hur kallas det? Användes sådana spännen måhända endast till åkhästar eller parhästar? Hur fastsättas skaklarna och draglinorna vid dessa spännen?
26. Kommer man ihåg att man i stället för selring eller spänne i äldre tider använt ett vinkelböjt stycke av trä eller ben (horn), s.k. selknä, bogskott osv.?
27. Har det förekommit att man varken använt selring, selknä eller spänne utan spänt fast dragremmar från bogträna direkt vid skakeländarna? Om så varit fallet beskriv noga tillvägagångssättet.

Huvudlag och tömmar

28. Hur kallas huvudlaget: huvudlag, huvudstol, betsel osv.?
29. Hur kallas den delen på huvudlaget, som lägges i hästens mun: betsel, träns, mil, munbit osv.? Har man kännedom omtränsar med två vinkelböjda sidstycken av ben, horn (även gethorn) eller trä, förenade genom en rakstång, munkavel, av trä eller ben?
30. Har man använt kapson, dvs. ett böjt järn över hästens nosben i stället för betsel?
31. Av vilka delar består en enkel tön och hur kallas den: tön, tåt, fitsar, eisar?
32. När kom korstömmar för parhästar i bruk?
33. Vilka partömmar hade man innan korstömmarna kommo i bruk? Använde man vanlig enkeltön som fästades vid betslet på vardera yttersidan av spannet, medan hästarna sammanbundos med varandra vid innersidan av betslen med koft rem eller tåt? Hur kallades detta mellanbindsle: mellantön, meltön, milåstot osv.? - Har i stället för rem eller rep använts mellanlänk i form av träkavel med hål eller knäpphake vid vardera ändan? Beskriv anordningen.
34. Var det någon skillnad i användningen av korstömmar och senast beskrivna enkla partömmar? Korstömmar endast vid finare åkning, enkla partömmar vid lastkörning och körsning i jorden?
35. Har det hänt att man kört draghästen utan tön och att den i stället letts i grimskaftet?

36. Har det hänt att körkarlen ridit på draghästen och på så sätt lett den? Vid vilka tillfällen har sådant förekommit?

Olika seldonstyper

37. Har bröstsele eller bringsele förekommit, en anordning vilken är lagd omkring hästens bringa och vari han drar i stället för bogträn?

38. Användes bröstselen allmänt eller endast vid vissa tillfällen, t. ex. när hästen blivit selbruten eller endast vid särskilda körslor osv.?

39. Är bröstselen gammal? Kan man konstatera att dess användning ökats under den senare tiden eller tvärtom?

40. Beskriv en typisk bröstsele och namngiv dess olika delar.

41. Äro parselar eller stångselar i bruk? När började de användas? Vilka förändringar av den gamla seldonstypen åstadkommo stångselarna? Fästen för stångkoppel vid bogträna? - Användes stångselar företrädesvis vid finåkning eller även vid arbetskörning?

42. Känner man till kollerselar? När kom dessa i bruk, i vad skiljer de sig från andra selar? Användes de endast vid finåkning?

43. Har man i hästselen använt bjällerkransar och klockor av olika slag? Endast i helgdagssselar? Beskriv dem, ange namn och plats för dem. Brukades sådant endast på vintern?

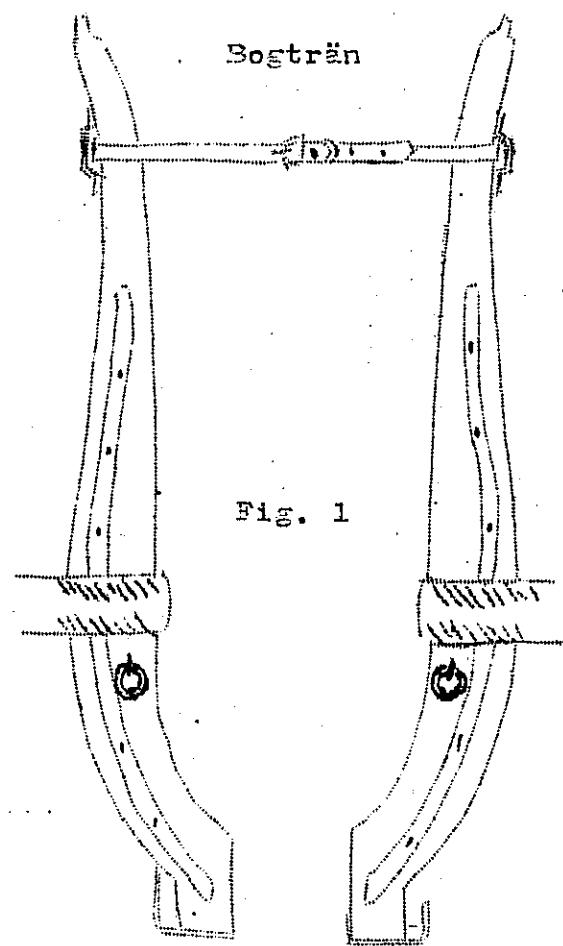

Fig. 1

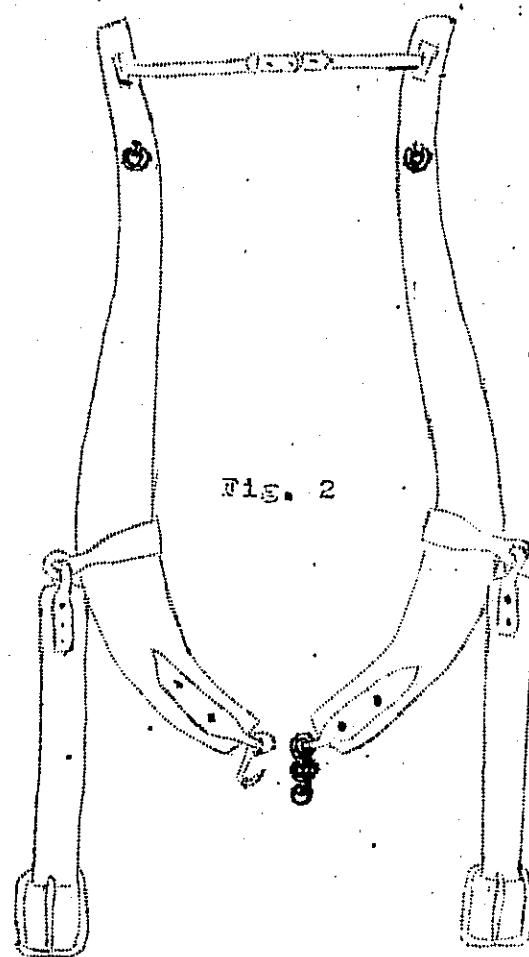

Fig. 2

12.12.1959.

HH

1. Kallades boträ,
2. Liknade mest fig 2 . Det användes både bröstrem och länk med öglor, som krokades fast. Fanns det remmar, var dessa "fasta" vid ena sidan och andra ändan trädde geno^e en hyska. Bogträna var halvrundade och tjockast på mitten. *Inga nypar, åtta typer, bild 2. Se halv runda och tjockast på mitten. Eller i platt form, då var förlängningen fastställd.*
3. kallades dragläder, uttalades dra-läred. *Det var en del av byggnadens fastställda delar, men hästarna har dessutom förlängningar, som inte var konstruerade för fig 2.*
4. Svaret kom med i nr 2.
5. Selapuderna knäpptes ⁱ bogträna. Man hörde om de äldre även beteckningen krans. *Kransen var gjord i två stycken och hängd mitt på.*
6. Det kan kanske någon gammal sadelmakare besvara. Det fanns "hemma gjorda bogträna hemma, men stoppningen hade tillverkats av någon hantverkare, som satt omkring i hemmen och gjorde selarna i ordning. Från omkring 1910 började man köpa "fabrikstillverkade" varor. På lätta fjädervagnsselar fanns en mycket tunn, fast stoppning. Möjligen kan detta ha varit en gammal typ. På Vankiva-gården hade man i början av detta århundrade lösa puder.
7. Båda typerna torde ha förekommit men vanligen var de gjorda i *ett stycke, i ett stycke, i ett stycke,* en sammankopplad dyna. För hästar som hade lätt

7. forts.) för att bli selbrutna, användes särskilda anordningar. Material

let var växlande. Stopplingen utgjordes i de hemmagjorda, om jag

~~med nu minns rätt, av svinhår (eller möthår) af hon en saklunehar hittad gransk
vila på "varmato" för anslutet.~~

8. Lösputs av filt har förekommit men (troligen) inget nämnvärt efter
detta århundrades början. Det låg eller hängde några äldre selar
hemma med sådana gula filtar.

9. Sma remmar, som fästes med söm, samt knäppta remmar kring bogträna
vid hanken.

10-11 Vet inget om detta med hästskor, men det var någon "skagubbe" o "pumpagubbe"
~~som brukte täcka hästarne framför till att mäla brytarna. Troligen hämtades jord från by.~~

12. Däckel. Varför vet jag inte.

13. Två stoppade putor med järnbåge. Denna typ kom väl efter 1920.

~~Jämför jämbörs~~
Förut var det läderremmar. De fina "åkselar", som användes på
herrgårdarna hade dock möjlig järnbåge även tidigare. Det fanns
en hel del konstigheter hos dessa sevärt typer.

14. Jag har någon gång sett däckel av trä men kommer inte ihåg dess närmare.
Troligen fanns det någon enkel stoppling.

15. "Dratampen" går från boträet till uppehållsremmen. Troligen hade
man även annat namn, men har tappats bort.

16. De sa hemma "oppenhållstygel".
17. Det fanns på "fimare"selar och troligen var det dessa som kallades streturemmar. *Se huvde ihop med rumpelyxet.*
18. Har hört både rännegjor, selagjor o. bröstgjor. Dem användes även på arbetssele och var absolut nödvändig i backig terräng som det var hemma.
19. I min barndom hade vi nästan alltid rumpelär till vagnsselarna med rumpetång. Av trä har jag inte sett eller hört omtalas men att sådan används framåt 1880-talet. *Häller det inte för otroligt. Hemma hade vi klavar /klarmar/ av trä både till kalvar och får men bindslen av järnöglor till korna.*
minns till 1912
20. Jag har sett sådan använd på "nummerhästar" men känner inte till den. Synd att inte dessa frågor kommit tidigare, då jag hade flera goda vänner, som varit förförkära "hästkarlar". De är borta nu.
21. Vi kallade den "selaringen".
22. Under den satt en satt en skyddande läderbit. Inget av trä i min tid eller de äldre selar, som fanns hemma. *Hanar väntar jag sätta.*
23. kallades "selatamp" med a som i hat. Jag minns inga utan av järn. Skagelremmar började tidigt användas i mitt hem, så snart man skulle färdas längre väg. För körslop med arbetsvagn användes selatamp till omkring 1906. Selapinne o. salakecka var de vanliga namnen på stickan, som sattes i tampen. Jag minns ej annat än träpinnar.
24. Formen på ringen har undergått någon förändring men det är väl inte så stor skillnad i den här bygden. En skakelrem "skagelrem" stickes genom ringen och runt om skakeln /genom en märta/.
25. Formen på ringen har undergått någon förändring men det är väl inte så stor skillnad i den här bygden. En skakelrem "skagelrem"

"hala-klam"
"fura - "

26. Nej.
27. Nej.
28. Kallades höedstol o. bessel. Vid ridning kallades den för träns.
höedstol
29. Kallades alltid bessel.
30. Jag har inte sett sådan, men det hände att man hade särskilda
anordningar för nummerhästar, som var hetsiga och opålitliga.
Troligtvis märkt avvända hästar, ta de hästarna ut ur hästarna.
31. Vi såde aldrig annat än tön o hortens för hästar
32. Åtminstone sedan 1890-talet. även vid körning med plog o. harv.
33. Man hade rep eller rem emellan hästarna, men jag vet inte huru.
ett stycke mellan. Användes ofta av landborne med vagnar, med hästar en till ett.
Ett hästok hade funnits hemma, men jag vet inte hur man använde
Troligen till vagn, som användes medan plöjen på 1800-talet.
det. Det användes endast vid plöjning eller harvning men sådant
arbete använde man inte ofta hästarna till. De hade alltid haft
minst ett par oxar hemma. *Troligen hade hästoket använts, då man framle mängder hos*
34. Vet inte. *för länge. När föddes hästoket först på 1850-talet, dvs. ^{1850-talet} ^{till och med 1860-talet}.*
35. Det gjordes ofta när man började odla betor och skulle köra i dem. Då leddes hästen av en annan person. Någon enstaka gång också vid körning med unghäst i potatis. Eljest inte.
36. Nej, endast vid snöplöjning.
37. Vi hade en bröstsele hemma. Den gick på utlåning till grannar, som hade selbrutna hästar. Använde den inte mycket själva.
Hade använt sådana selar någon gång på 1800-talet.
38. ~~Krysskryss~~. Se ovan.
39. Troligen. gammal. Minskats.
40. Kan tyvärr inte uttala mig om bristuren o däcket.

41. På mindre sätet hade landbrukarna sina fabriksgjorda
slas. Det fanns inga i lösorna för "Vägkoppens" fes-
tade.

42. Nej, inte minvikt.

43. Ja. Endast vid hästföder hade man bjälkeskran. I
vardagsläge hängde man en klocka i trösklinnen.
Jag har hittat om ^{tanndräkt} ~~trösklinnen~~ utom i samband med bläd-
tre och då hästens blad i skogsterräng.